

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๕๐๓๐ (พ.ศ. ๒๕๖๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ห่วงโซ่การควบคุมผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ เล่ม ๑ ข้อกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมห่วงโซ่การควบคุมผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ เล่ม ๑ ข้อกำหนด มาตรฐานเลขที่ มอก. 2861 เล่ม 1 - 2560 ไว้ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อุตตม สาวนายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ห่วงโซ่การควบคุมผลิตภัณฑ์จากป่าไม้

เล่ม 1 ข้อกำหนด

1. ขอบข่าย

มาตรฐานนี้ครอบคลุมข้อกำหนดเกี่ยวกับห่วงโซ่การควบคุมผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ โดยข้อกำหนดอธิบายถึงกระบวนการต่างๆ เกี่ยวกับข้อมูลของแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่มีการจัดหา ไปจนถึงข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่าย โดยองค์กร มาตรฐานนี้กล่าวถึงแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับห่วงโซ่การควบคุมซึ่งอาจเลือกนำไปปฏิบัติได้สองวิธี ได้แก่ วิธีการคัดแยกทางกายภาพ และวิธีแบบอัตราร้อยละ

มาตรฐานนี้อธิบายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบการจัดการขั้นต่ำสำหรับการดำเนินการตามกระบวนการของห่วงโซ่การควบคุมรวมทั้งการจัดการกระบวนการของห่วงโซ่ดังกล่าว ทั้งนี้อาจมีการนำมาตรฐานระบบบริหารงานคุณภาพ (ISO 9001 Quality management systems - Requirements) หรือมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001 Environmental management systems - Requirements with guidance for use) มาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดด้านระบบการจัดการขั้นต่ำตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานนี้

นอกจากนี้ มาตรฐานยังครอบคลุมไปถึงข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัย และด้านแรงงาน

ห่วงโซ่การควบคุมนี้ใช้ร่วมกับการกำหนดการอ้างสิทธิ์ของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ (Forest certification scheme) ซึ่งรวมถึงกฎเกณฑ์สำหรับการยอมรับวัตถุดิบที่ได้รับการรับรองด้วย มาตรฐานนี้จึงกำหนดกระบวนการห่วงโซ่การควบคุมโดยใช้คำทั่วไปได้แก่ “วัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง (certified material)” “วัตถุดิบเป็นกลาง (neutral material)” และ “วัตถุดิบอื่นๆ (other material)” การอธิบายความหมายของคำทั่วไปเหล่านี้ให้เป็นไปตามรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้

การใช้การอ้างสิทธิ์และฉลากที่เกี่ยวข้องจากการดำเนินการตามห่วงโซ่การควบคุมนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานฉลากสิ่งแวดล้อมและคำประกาศสิ่งแวดล้อม : หลักการทั่วไป (ISO 14020 Environmental labels and declarations - General principles) และสำหรับการพิจารณาวัตถุดิบรีไซเคิลภายในห่วงโซ่การควบคุมต้องอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานฉลากสิ่งแวดล้อมและคำประกาศสิ่งแวดล้อม: การประกาศรับรองตนเองด้านสิ่งแวดล้อม (ฉลากสิ่งแวดล้อมประเภท 2) (ISO 14021 Environmental labels and declarations - Self-declared environmental claims (Type II environmental labelling)) ซึ่งผู้ใช้มาตรฐานนี้ต้องปฏิบัติตาม

การติดฉลากผลิตภัณฑ์ถือเป็นวิธีการสื่อสารหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการของห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร ในกรณีที่องค์กรตัดสินใจที่จะติดฉลากบนผลิตภัณฑ์หรือมีได้อยู่บนผลิตภัณฑ์ ข้อกำหนดในการใช้ฉลากซึ่งรวมถึงข้อกำหนดที่กำหนดขึ้นโดยเจ้าของฉลากจะถือเป็นส่วนสำคัญของข้อกำหนดห่วงโซ่การควบคุม

องค์กรที่มีวัตถุประสงค์ให้ตรวจประเมินความสอดคล้องตามข้อกำหนดโดยบุคคลที่สาม ซึ่งกำหนดโดยรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานนี้ ทั้งนี้การตรวจประเมินความสอดคล้องตามข้อกำหนดมาตรฐานนี้ ถือเป็น การรับรองผลิตภัณฑ์และต้องเป็นไปตามมาตรฐานการตรวจสอบและรับรอง - ข้อกำหนดสำหรับหน่วยรับรองผลิตภัณฑ์ กระบวนการและการบริการ (ISO/IEC 17065 Conformity assessment - Requirements for bodies certifying products, processes and services)

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ ให้เป็นไปตามบทนิยามของมาตรฐานการมาตรฐานและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง : คำศัพท์ทั่วไป (ISO/IEC Guide 2 Standardization and related activities - General vocabulary) และมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ : หลักการและคำศัพท์ (ISO 9000 Quality management systems - Fundamentals and vocabulary) และดังต่อไปนี้

- 2.1 ใบรับรองที่ได้รับการรับรองระบบงาน (Accredited certificate) หมายถึง ใบรับรองซึ่งออกโดยหน่วยรับรองภายใต้ขอบข่ายที่ได้การรับรองระบบงาน และมาพร้อมสัญลักษณ์ของหน่วยงานที่ให้การรับรองระบบงาน
- 2.2 วัสดุที่ได้รับการรับรอง (Certified material) หมายถึง วัสดุซึ่งได้รับการอ้างอิงสิทธิ์ตามห่วงโซ่การควบคุม
หมายเหตุ เกณฑ์สำหรับวัสดุที่ได้รับการรับรองรวมถึงผู้จัดหาวัสดุนั้นๆ ถือเป็นส่วนหนึ่งของคำนิยามของการอ้างอิงสิทธิ์ของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ ซึ่งกำหนดคำนิยามของวัสดุที่ได้รับการรับรองตามวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับการอ้างอิงสิทธิ์ของรูปแบบการรับรองนั้นๆ โดยนำไปใช้ควบคู่กับมาตรฐานนี้
- 2.3 ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง (Certified product) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ซึ่งมีการระบุว่าทำจากวัสดุที่ได้รับการรับรอง โดยองค์ประกอบของวัสดุนั้นๆ ได้รับการตรวจสอบโดยห่วงโซ่การควบคุม
- 2.4 ห่วงโซ่การควบคุมผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ (Chain of custody of forest based products) หมายถึง กระบวนการในการจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเภทของวัสดุของผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ซึ่งช่วยให้องค์กรสามารถทำการอ้างอิงสิทธิ์ที่ทวนสอบได้และถูกต้องสำหรับองค์ประกอบของวัสดุที่ได้รับการรับรอง
- 2.5 การอ้างอิงสิทธิ์ (Claim) หมายถึง ข้อมูลซึ่งบ่งถึงลักษณะเฉพาะบางประการของผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ
หมายเหตุ คำว่า “การอ้างอิงสิทธิ์” ซึ่งใช้ในมาตรฐานนี้คือ การใช้การอ้างอิงสิทธิ์ของห่วงโซ่การควบคุมอย่างเป็นทางการ (ดูข้อมูลได้จากเอกสาร “การอ้างอิงสิทธิ์” ของเจ้าของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้)
- 2.6 ระยะเวลาของการอ้างอิงสิทธิ์ (Claim period) หมายถึง ช่วงเวลาที่มีการอ้างอิงสิทธิ์ของห่วงโซ่การควบคุมนั้นมีผล
- 2.7 ไม้เถื่อน (Conflict timber) หมายถึง ไม้ซึ่งมีการค้าขายโดยกลุ่มติดอาวุธในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งในห่วงโซ่การควบคุม โดยกลุ่มติดอาวุธดังกล่าว อาจเป็นกลุ่มกบฏหรือกลุ่มทหารโดยทั่วไป หรือโดยฝ่ายพลเรือนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มติดอาวุธที่ขัดแย้งกัน หรือโดยตัวแทนของกลุ่มดังกล่าว ไม่ว่าจะมีความประสงค์เพื่อขยายความขัดแย้งหรือเพื่อฉวยโอกาสจากกรณีขัดแย้งเพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม้เถื่อนอาจไม่จำเป็นต้องผิดกฎหมายเสมอไป หรือการใช้ประโยชน์จากไม้เองอาจเป็นสาเหตุโดยตรงของข้อขัดแย้ง
- 2.8 แหล่งที่มีการควบคุม (Controlled sources) หมายถึง วัสดุซึ่งมาจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้งซึ่งมีความเสี่ยงและความเสี่ยงได้ถูกทำให้น้อยลงเนื่องจากการนำระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง (Due Diligence System) มาใช้

- 2.9 แหล่งที่มีข้อขัดแย้ง (Controversial sources) หมายถึง แหล่งที่มีกิจกรรมดังต่อไปนี้
- (1) ไม่เป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่น กฎหมายแห่งชาติ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้หรือสวนป่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมภายใต้ขอบเขตต่อไปนี้
    - (1.1) การดำเนินการเกี่ยวกับป่าไม้ สวนป่า และการทำไม้ซึ่งหมายถึงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการแปลงป่าไม้เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อื่น
    - (1.2) การจัดการพื้นที่ที่มีมูลค่าทางสิ่งแวดล้อมและทางวัฒนธรรมที่สูง
    - (1.3) พืชพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์และได้รับการคุ้มครอง ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora: CITES)
    - (1.4) ประเด็นเกี่ยวกับสุขภาพและแรงงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคนงานที่ทำงานในป่าไม้
    - (1.5) ที่ดิน สิทธิถือครอง และสิทธิในการใช้ที่ดินของชนพื้นเมือง
    - (1.6) ที่ดิน สิทธิถือครอง และสิทธิในการใช้ที่ดินของบุคคลที่สาม
    - (1.7) การจ่ายภาษีและค่าสัมปทาน
  - (2) ไม่เป็นไปตามกฎหมายของประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายและศุลกากร และที่ภาคการป่าไม้ให้ความสำคัญ
  - (3) มีการใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตจากป่าไม้ ซึ่งผ่านการดัดแปลงพันธุกรรม
  - (4) มีการแปลงป่าไม้เป็นพืชพรรณชนิดอื่นๆ ซึ่งหมายถึงรวมถึงการแปลงป่าปฐมภูมิเป็นสวนป่า
- 2.10 ลูกค้า หมายถึง บุคคลซึ่งเป็นผู้ซื้อหรือผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ขององค์กร โดยเป็นบุคคลซึ่งการอ้างสิทธิ์นี้ระบุถึง
- หมายเหตุ คำว่า “ลูกค้า” ให้ครอบคลุมถึงลูกค้าภายในองค์กรด้วย
- 2.11 ระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง (Due Diligence System) หมายถึง ขอบข่ายของกระบวนการและมาตรการต่างๆ ซึ่งได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูล การประเมินความเสี่ยง การลดความเสี่ยง รวมถึงการตรวจสอบข้อเท็จจริง
- 2.12 วัสดุติบจากป่าไม้ (Forest based material) หมายถึง วัสดุติบซึ่งได้จากป่าไม้หรือจากแหล่งที่มาอื่นๆ ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะได้รับการรับรองการจัดการป่าไม้ ทั้งนี้ รวมถึงวัสดุติบรีไซเคิลซึ่งมีที่มาจากแหล่งดังกล่าวข้างต้น
- หมายเหตุ วัสดุติบที่ได้จากป่าไม้อาจเป็นวัสดุที่ทำจากไม้หรือมิได้ทำจากไม้ก็ได้
- 2.13 ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ (Forest based products) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ซึ่งมีวัสดุติบจากป่าไม้เป็นองค์ประกอบ
- 2.14 การติดฉลาก (Labelling) หมายถึง การใช้ฉลาก (บนผลิตภัณฑ์ หรือที่มีได้อยู่บนผลิตภัณฑ์)
- 2.15 ประเภทของวัสดุติบ (Material category) หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแหล่งที่มาของวัสดุติบ

- หมายเหตุ มาตรฐานนี้แบ่งวัตถุดิบออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ วัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง (Certified material) วัตถุดิบที่เป็นกลาง (Neutral material) และวัตถุดิบอื่นๆ (Other material) โดยวัตถุดิบแต่ละประเภทจะมีคำนิยามเฉพาะสำหรับการอ้างสิทธิ์ที่แตกต่างกัน
- 2.16 วัตถุดิบที่เป็นกลาง (Neutral material) หมายถึง วัตถุดิบที่มีได้มาจากป่าไม้ ดังนั้นจึงถือเป็นวัตถุดิบที่เป็นกลางเมื่อนำไปคำนวณอัตราร้อยละการรับรอง
- หมายเหตุ รูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ สามารถกำหนดคำนิยามสำหรับวัตถุดิบที่เป็นกลางเองได้ ภายใต้การอ้างสิทธิ์ของรูปแบบนั้นๆ ซึ่งใช้ควบคู่ไปกับมาตรฐานนี้ วัตถุดิบที่เป็นกลาง เช่น เหล็ก หนักร ซึ่งใช้เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์
- 2.17 องค์กร (Organisation) หมายถึง นิติบุคคลใดๆ ซึ่งอ้างสิทธิ์ในผลิตภัณฑ์และดำเนินการตามข้อกำหนดในมาตรฐานนี้ โดยนิติบุคคลดังกล่าวมีความสามารถในการระบุผู้ส่งมอบและลูกค้าของผลิตภัณฑ์ของตนได้อย่างชัดเจน
- 2.18 วัตถุดิบอื่นๆ (Other material) หมายถึง วัตถุดิบที่ได้จากป่าไม้ซึ่งนอกเหนือไปจากวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง
- 2.19 ใบรับรองที่ได้รับการยอมรับ หมายถึง
- (1) ใบรับรองการจัดการป่าไม้ที่ได้รับการรับรองระบบงานที่สมบูรณ์และมีผลใช้ได้ ซึ่งออกโดยหน่วยงานที่ให้การรับรองโดยเป็นไปตามรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้
  - (2) ใบรับรองห่วงโซ่การควบคุมที่ได้รับการรับรองระบบงานที่สมบูรณ์และมีผลใช้ได้ ซึ่งออกโดยหน่วยงานที่ให้การรับรองโดยเป็นไปตามรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้
- 2.20 การคัดแยกทางกายภาพ (Physical separation) หมายถึง กระบวนการในการคัดแยกวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ต่างประเภทกันเพื่อให้ลูกค้าได้ทราบถึงประเภทของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่ใช้
- หมายเหตุ การคัดแยกทางกายภาพอาจเป็นการคัดแยกซึ่งกระทำภายในองค์กร โดยอาจจะเป็นบริเวณใดบริเวณหนึ่งที่ยกออกต่างหาก หรือในบริเวณซึ่งจัดเตรียมไว้สำหรับเก็บสินค้าโดยเฉพาะ หรืออาจมีการทำสัญลักษณ์ที่ชัดเจน หรือการใช้ หรือมีสัญลักษณ์ที่บ่งบอกความแตกต่าง เพื่อบ่งชี้ว่าวัตถุดิบนั้นๆ มีประเภทของแหล่งที่มาแตกต่างกัน
- 2.21 ป่าปฐมภูมิ (Primary forest) หมายถึง ป่าซึ่งประกอบไปด้วยพันธุ์ไม้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยปราศจากสิ่งบ่งชี้ชัดชัดว่ามีการกระทำใดๆ ของมนุษย์เกิดขึ้น และระบบนิเวศในป่านั้นๆ จะต้องไม่ถูกรบกวนอย่างมีนัยสำคัญ
- 2.22 กลุ่มผลิตภัณฑ์ (Product group) หมายถึง กลุ่มผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตหรือจัดจำหน่ายในกระบวนการเฉพาะซึ่งอยู่ภายใต้ห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร
- หมายเหตุ 1 องค์กรสามารถสร้างกลุ่มผลิตภัณฑ์หนึ่งกลุ่มหรือมากกว่าจากกระบวนการผลิตแบบคู่ขนานหรือแบบตามลำดับ
- หมายเหตุ 2 ห่วงโซ่การควบคุมของกลุ่มผลิตภัณฑ์สามารถหมายถึงผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวซึ่งมีการปฏิบัติตามห่วงโซ่การควบคุม การดำเนินการแบบนี้สามารถเรียกว่า “โครงการห่วงโซ่การควบคุม”
- 2.23 วัตถุดิบรีไซเคิล (Recycled material) หมายถึง วัตถุดิบจากป่าไม้ซึ่ง
- (1) เปลี่ยนมาจากของเสียในระหว่างขั้นตอนการผลิต ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการนำวัตถุดิบมาใช้ประโยชน์ซ้ำ เช่น วัตถุดิบจากการทำงานซ้ำ เศษเล็กเศษน้อยซึ่งเกิดขึ้นจากขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งโดยสามารถนำไปใช้

ประโยชน์ภายในขั้นตอนเดียวกันกับที่ทำให้เกิดเศษเล็กเศษน้อยนั้น และไม่รวมถึงเศษหรือกากที่ได้จากการผลิต เช่น จากการเลื่อย (ซีเลื่อย เศษไม้ เปลือกไม้ ฯลฯ) หรือส่วนที่เหลือจากการทำป่าไม้ (เปลือกไม้ เศษไม้จากกิ่งก้าน รากไม้ ฯลฯ) เนื่องจากสิ่งเหล่านี้มิได้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ “ของเสียในกระบวนการผลิต”

- (2) เกิดขึ้นจากคริวเรื้อนหรือจากสิ่งปลูกสร้างเชิงพาณิชย์ อุตสาหกรรม หรือของหน่วยงานในฐานะที่เป็นผู้ใช้งานผลิตภัณฑ์ซึ่งไม่สามารถใช้ตามจุดประสงค์ที่มุ่งหมายได้ ทั้งนี้ หมายรวมถึงวัตถุดิบที่ส่งกลับคืนจากห่วงโซ่ในการจัดจำหน่าย

หมายเหตุ 1 ประโยคที่กล่าวว่า “สามารถนำไปใช้ประโยชน์ภายในขั้นตอนเดียวกันกับที่ทำให้เกิดเศษเล็กเศษน้อย” นั้นหมายถึงวัตถุดิบที่ได้จากขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งซึ่งถูกส่งกลับไปยังขั้นตอนเดียวกันนั้นอย่างต่อเนื่อง ณ สถานที่เดียวกัน ตัวอย่างเช่น ส่วนที่เหลือจากสายการป้อนขึ้นรูปในการผลิตแผงวงจรไฟฟ้า ซึ่งส่วนที่เหลือจากสายการป้อนขึ้นรูปดังกล่าวจะถูกนำกลับเข้าสู่สายการป้อนขึ้นรูปซ้ำๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ส่วนที่เหลือจากสายการป้อนขึ้นรูปนี้จึงไม่ถือเป็นวัตถุดิบรีไซเคิล

หมายเหตุ 2 วัตถุดิบซึ่งถูกจัดให้อยู่ในประเภทกระดาษที่นำกลับมาใช้ใหม่ตามมาตรฐาน EN 643 เป็นวัตถุดิบที่ได้รับการพิจารณาแล้วว่าสอดคล้องกับคำนิยามของคำว่าวัตถุดิบรีไซเคิล

หมายเหตุ 3 คำนิยามตามความหมายของมาตรฐาน ISO 14021

2.24 การคำนวณอัตราร้อยละสะสม (Rolling percentage calculation) หมายถึง การคำนวณอัตราร้อยละของการรับรองโดยพิจารณาจากวัตถุดิบที่มีการจัดหาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งตามที่กำหนดไว้ก่อนที่จะมีการผลิตหรือจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

2.25 การคำนวณอัตราร้อยละพื้นฐาน (Simple percentage calculation) หมายถึง การคำนวณอัตราร้อยละของการรับรองโดยพิจารณาจากวัตถุดิบที่เห็นได้ว่าเป็นองค์ประกอบในผลิตภัณฑ์

หมายเหตุ ตัวอย่างการคำนวณอัตราร้อยละพื้นฐาน เช่น งานพิมพ์ซึ่งมีการคำนวณอัตราร้อยละของการรับรองจากวัตถุดิบที่มีการจัดซื้อและใช้งานสำหรับงานพิมพ์นั้นๆ

2.26 ผู้ส่งมอบ (Supplier) หมายถึง ผู้ทำหน้าที่จัดหาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตกลุ่มผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ โดยตรง โดยสามารถระบุผู้ส่งมอบนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน

หมายเหตุ 1 ในกรณีที่วัตถุดิบนั้นถูกจัดส่งโดยบุคคลอื่นนอกเหนือจากบุคคลที่ครอบครองวัตถุดิบนั้นๆ องค์กรจะต้องมอบหมายให้ผู้ส่งมอบเพียงผู้เดียวเพื่อวัตถุประสงค์ตามคำนิยามนี้ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นผู้ครอบครองวัตถุดิบนั้นๆ หรือเป็นบุคคลผู้จัดส่งวัตถุดิบนั้นๆ ก็ตาม ตัวอย่างเช่น โรงพิมพ์ที่จัดหาวัตถุดิบจากผู้จัดจำหน่าย ซึ่งหากวัตถุดิบนั้นถูกจัดส่งโดยผู้ผลิตกระดาษโดยตรง ผู้จัดจำหน่ายนั้นก็ถือว่าเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ

หมายเหตุ 2 คำว่า “ผู้ส่งมอบ” ครอบคลุมถึงผู้จัดหาวัตถุดิบภายในองค์กร

3. การระบุประเภทของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์

3.1 การระบุข้อมูลการส่งมอบ

3.1.1 การจัดส่งวัตถุดิบเพื่อใช้สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ในห่วงโซ่การควบคุม องค์กรต้องได้รับข้อมูลซึ่งจำเป็นต่อการระบุและตรวจสอบประเภทของวัตถุดิบจากผู้ส่งมอบทุกครั้ง

3.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ต้องประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (1) ชื่อองค์กรที่เป็นลูกค้าในการจัดส่งนั้นๆ

- (2) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งมอบ
- (3) ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่จัดส่ง
- (4) จำนวนการจัดส่งผลิตภัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในเอกสาร
- (5) วันที่จัดส่งหรือช่วงเวลาการจัดส่งหรือรอบระยะเวลาบัญชี

ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มีการอ้างอิงสิทธิ์ต้องมีเอกสารเพิ่มเติมดังนี้

- (1) การอ้างอิงสิทธิ์การได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการสำหรับประเภทของวัตถุดิบ (อัตราร้อยละของวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีการระบุไว้ในเอกสาร ตามที่มีข้อมูล
- (2) ตัวชี้บ่งการรับรองห่วงโซ่การควบคุมของผู้ส่งมอบวัตถุดิบ หรือใบรับรองการจัดการป่าไม้ หรือเอกสารอื่นๆ

หมายเหตุ 1 การอ้างอิงสิทธิ์อย่างเป็นทางการ หมายถึง การอ้างอิงสิทธิ์ซึ่งมีการใช้ข้อความที่ถูกต้องและ ชัดเจน รวมทั้งเอกสารที่ยืนยันสถานะที่ได้รับการรับรอง ซึ่งระบุไว้ในเอกสารของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ที่เกี่ยวข้องหรือรูปแบบการติดฉลากที่กำหนด

หมายเหตุ 2 ตัวชี้บ่งการรับรองอาจอยู่ในรูปแบบของตัวเลข หรืออักษรและตัวเลข และมักจะเรียกว่า “หมายเลขการรับรอง”

หมายเหตุ 3 ตัวอย่างของเอกสารการจัดส่ง ได้แก่ ใบแจ้งราคาสินค้า หรือบันทึกการจัดส่ง ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด 3.1.2 ที่ยืนยันสถานะที่ได้รับการรับรองของผู้ส่งมอบ

- 3.1.3 เมื่อมีการจัดส่งวัตถุดิบ องค์กรต้องแยกประเภทวัตถุดิบที่มีการจัดหามา โดยแยกออกเป็นวัตถุดิบที่ได้รับการรับรองวัตถุดิบที่เป็นกลาง และวัตถุดิบอื่นๆ ตามข้อกำหนดในการอ้างอิงสิทธิ์ของห่วงโซ่การควบคุมที่กำหนดไว้

หมายเหตุ เกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อแยกประเภทวัตถุดิบออกเป็นวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง วัตถุดิบที่เป็นกลาง และวัตถุดิบอื่นๆ สำหรับการอ้างอิงสิทธิ์นั้น ระบุไว้ในเอกสารของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ที่เกี่ยวข้องหรือรูปแบบการติดฉลากที่กำหนด

3.2 การระบุข้อมูลผู้ส่งมอบ

- 3.2.1 องค์กรต้องขอสำเนาหรือเข้าตรวจสอบ เกี่ยวกับใบรับรองการจัดการป่าไม้หรือใบรับรองห่วงโซ่การควบคุมหรือเอกสารอื่นๆ ที่ยืนยันสถานะที่ได้รับการรับรองของผู้ส่งมอบทุกรายที่จัดส่งวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง

หมายเหตุ เกณฑ์สำหรับผู้ส่งมอบที่ได้รับการรับรองและเอกสารยืนยันสถานะที่ได้รับการรับรองของผู้ส่งมอบนั้น ระบุไว้ในเอกสารของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ที่เกี่ยวข้องหรือในรูปแบบการติดฉลากที่กำหนด

- 3.2.2 องค์กรต้องประเมินสถานะการรับรองของผู้ส่งมอบวัตถุดิบ โดยใช้เกณฑ์สำหรับผู้ส่งมอบวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง และพิจารณาความถูกต้องของการรับรอง รวมถึงขอบข่ายของเอกสารที่ได้รับตามข้อ 3.2.1

หมายเหตุ นอกจากเอกสารที่ได้รับจากผู้ส่งมอบแล้ว องค์กรควรใช้ทะเบียนของผู้ส่งมอบซึ่งได้รับการรับรอง (ผู้ถือใบรับรอง) ที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยองค์กรซึ่งเป็นที่ยอมรับเป็นผู้เก็บรักษาไว้ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

4. ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง

4.1 ข้อกำหนดทั่วไป

- 4.1.1 องค์กรต้องนำระบบตรวจสอบข้อเท็จจริงมาใช้ โดยให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของมาตรฐานนี้ ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคในการจัดการความเสี่ยงเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการที่วัตถุดิบนั้นมาจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง
- 4.1.2 ระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง ต้องนำไปใช้กับวัตถุดิบจากป่าไม้ทั้งหมดภายใต้ห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร ยกเว้น
- (1) วัตถุดิบที่มาจากกรีซเคิล และ
  - (2) วัตถุดิบที่ได้มาจากชนิดพันธุ์ในภาคผนวก 1 ถึง 3 ของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายสหภาพยุโรป และกฎหมายแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งว่าด้วยประเด็นเกี่ยวกับอนุสัญญาดังกล่าว
- 4.1.3 ระบบการจัดการขององค์กรต้องเอื้อต่อการสนับสนุนระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง (Due Diligence System) โดยต้องสอดคล้องกับข้อ 7 ของมาตรฐานนี้
- 4.1.4 องค์กรต้องนำระบบตรวจสอบข้อเท็จจริงมาใช้ใน 3 ขั้นตอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
- (1) การเก็บรวบรวมข้อมูล
  - (2) การประเมินความเสี่ยง
  - (3) การจัดการสิ่งที่จัดหา (supply) ที่มีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ
- 4.1.5 องค์กรที่จัดหาวัตถุดิบซึ่งมาจากชนิดพันธุ์พืชในภาคผนวก 1 ถึง 3 ของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ต้องสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายสหภาพยุโรป และกฎหมายแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งว่าด้วยประเด็นเกี่ยวกับอนุสัญญาดังกล่าว
- 4.1.6 องค์กรต้องไม่ใช้วัตถุดิบต้องห้ามที่ได้จากป่าไม้ซึ่งมาจากประเทศที่ถูกคว่ำบาตรโดยองค์การสหประชาชาติ สหภาพยุโรป หรือโดยรัฐบาลใดๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ยับยั้งการส่งออกและนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ได้จากป่าไม้จากประเทศนั้นๆ
- หมายเหตุ คำว่า “ที่เกี่ยวข้อง” หมายถึงการคว่ำบาตรที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
- 4.1.7 องค์กรต้องไม่ใช้ไม้เถื่อน
- 4.1.8 องค์กรต้องไม่ใช้วัตถุดิบใดๆ ที่ทำจากสิ่งมีชีวิตจากป่าไม้ซึ่งผ่านการดัดแปลงพันธุกรรมในการผลิตผลิตภัณฑ์ภายใต้ระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง
- 4.1.9 องค์กรต้องไม่ใช้วัตถุดิบใดๆ ที่ทำจากไม้ซึ่งได้มาจากการแปลงสภาพป่าไม้เป็นพืชพรรณชนิดอื่นๆ ซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนสภาพป่าปฐมภูมิเป็นสวนป่าในการผลิตผลิตภัณฑ์ภายใต้ระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.2.1 ระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง ต้องดำเนินการโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากผู้ส่งมอบ โดยองค์กรต้องเข้าถึงข้อมูลดังต่อไปนี้
- (1) การระบุวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ รวมถึงชื่อทางการค้าและประเภท

(2) การระบุชนิดของพันธุ์ไม้ซึ่งเป็นส่วนประกอบในวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ โดยใช้ชื่อสามัญ หรือชื่อทางวิทยาศาสตร์ (ถ้ามี)

(3) ประเทศที่มีการทำไม้และหากเป็นไปได้ให้รวมถึงภูมิภาคย่อย หรือสัมปทานการทำไม้

หมายเหตุ 1 จำเป็นต้องให้มีการเข้าถึงชื่อทางวิทยาศาสตร์ ในกรณีที่มีการนำชื่อสามัญมาใช้จากก่อให้เกิดความเสี่ยงในการระบุชนิดพันธุ์ไม้ผิด

หมายเหตุ 2 ชื่อทางการค้าของพันธุ์ไม้เทียบเท่ากับชื่อสามัญในกรณีที่พันธุ์ไม้ทั้งหมดภายใต้ชื่อทางการค้านั้นมีความเสี่ยงจะมาจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง

หมายเหตุ 3 จำเป็นต้องให้มีการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของวัตถุดิบในระดับที่ละเอียดกว่าชื่อประเทศ ในกรณีที่ชื่อของแหล่งที่มาต่างๆ ในประเทศนั้นๆ มีความเสี่ยงในประเด็นของแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง

หมายเหตุ 4 คำว่า “สัมปทานการทำไม้” หมายถึงสัญญาในระยะยาวที่ให้สิทธิ์ขาดในการทำไม้ในบริเวณพื้นที่ที่กำหนด

หมายเหตุ 5 จะมีการใช้คำว่า “ประเทศหรือภูมิภาค” เพื่อบ่งบอกถึงประเทศ ภูมิภาค หรือสัมปทานการทำไม้ ของแหล่งที่มาของวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ต่อไปในข้อกำหนดนี้

4.3 การประเมินความเสี่ยง

4.3.1 องค์กรต้องประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้งสำหรับวัตถุดิบจากป่าไม้ทั้งหมดภายใต้ระบบตรวจสอบข้อเท็จจริงขององค์กร ยกเว้นในกรณีที่:

(1) วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งผู้ส่งมอบจัดส่งพร้อมระบุการอ้างสิทธิ์และมีใบรับรองที่ได้รับการยอมรับจากรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้

(2) วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์อื่นๆ ซึ่งผู้ส่งมอบจัดส่งพร้อมระบุการอ้างสิทธิ์และมีใบรับรองห่วงโซ่การควบคุมที่ได้รับการยอมรับจากรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้

4.3.2 องค์กรต้องประเมินความเสี่ยงเพื่อนำไปสู่การแยกประเภทของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่มีการจัดหามาให้อยู่ในประเภทที่มีความเสี่ยง “ต่ำ (negligible)” หรือที่มีความเสี่ยง “นัยสำคัญ (significant)”

4.3.3 องค์กรต้องประเมินความเสี่ยงบนพื้นฐานต่อไปนี้

(1) โอกาสที่กิจกรรมของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์หรือพันธุ์ไม้นั้นๆ มาจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นในประเทศหรือภูมิภาค (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า โอกาสของแหล่งที่มา) และ

(2) โอกาสที่ห่วงโซ่อุปทานไม่สามารถระบุแหล่งที่มาของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่มีข้อขัดแย้งได้ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า โอกาสของห่วงโซ่อุปทาน)

4.3.4 องค์กรต้องกำหนดระดับความเสี่ยงโดยพิจารณาจากโอกาสของแหล่งที่มา และโอกาสของห่วงโซ่อุปทาน และทั้งสองเรื่องรวมกัน เพื่อจำแนกประเภทวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์เป็นที่มีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ” หากว่าหนึ่งหรือทั้งสองเรื่องได้รับการประเมินว่ามีโอกาสสูง (ดูรูปภาพที่ 1)

สูง	ประเภทโอกาสสูง	ความเสี่ยงที่มี นัยสำคัญ	ความเสี่ยงที่มี นัยสำคัญ
		ความเสี่ยงต่ำ	ความเสี่ยงที่มี นัยสำคัญ
		โอกาสของแหล่งที่มา	
		ต่ำ	สูง

รูปภาพที่ 1 ประเภทของความเสี่ยง

(4.3.4)

4.3.5 ตารางต่อไปนี้จะแสดงตัวชี้วัดซึ่งต้องใช้สำหรับการจำแนกประเภทความเสี่ยงของวัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์

หมายเหตุ ตัวชี้วัดสำหรับ “โอกาสต่ำ” ทั้งแหล่งที่มาและห่วงโซ่อุปทาน (ตารางที่ 1) อธิบายถึงทางเลือกสำหรับขั้นตอนแรกในการลดความเสี่ยง (เช่น การให้ข้อมูลเพิ่มเติม) ก่อนที่จะเริ่มกระบวนการลดความเสี่ยงอย่างเต็มรูปแบบตามที่อธิบายไว้ในข้อ 4.5 ดังนั้น หากสามารถจำแนกได้ด้วยตัวชี้วัดที่แสดงถึง “โอกาสต่ำ” ทั้งในแหล่งที่มาและห่วงโซ่อุปทาน ตัวชี้วัดที่แสดง “โอกาสสูง” ในแกนเดียวกันก็จะถูกหักล้างไป

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดสำหรับ “โอกาสต่ำ” ของแหล่งที่มาและห่วงโซ่อุปทาน (ความเสี่ยงต่ำ)

(4.3.5)

ตัวชี้วัด
<p>สิ่งที่จัดหา</p> <p>(1) วัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งจัดส่งพร้อมด้วยการอ้างสิทธิ์จากผู้ส่งมอบวัตถุประสงค์หรือผลิตภัณฑ์นั้นๆ ว่ามีใบรับรองที่ได้รับการยอมรับจากเจ้าของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้</p> <p>(2) วัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่จัดส่งพร้อมด้วยการอ้างสิทธิ์จากผู้ส่งมอบว่าวัตถุประสงค์หรือผลิตภัณฑ์นั้นๆ มีใบรับรองห่วงโซ่แห่งการควบคุมที่ได้รับการยอมรับจากเจ้าของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้</p>
<p>สิ่งที่จัดหาที่มีการแจ้งว่าได้รับการรับรองตามเจ้าของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ พร้อมด้วยใบรับรองการจัดการป่าไม้หรือใบรับรองห่วงโซ่การควบคุมซึ่งออกโดยหน่วยงานที่ให้การรับรองซึ่งเป็นบุคคลที่สาม</p>
<p>สิ่งที่จัดหาซึ่งได้รับการทวนสอบโดยภาครัฐหรือเอกชน หรือกลไกในการออกใบอนุญาตที่นอกเหนือจากเจ้าของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญไปที่การดำเนินการต่างๆ ภายใต้อำนาจ “แหล่งที่มีข้อขัดแย้ง”</p>
<p>สิ่งที่จัดหาที่มาพร้อมเอกสารซึ่งแสดงถึงการทวนสอบซึ่งระบุรายละเอียดต่อไปนี้อย่างชัดเจน</p> <p>(1) ประเทศหรือภูมิภาคที่ทำการตัดฟันไม้ (รวมถึงข้อพิจารณาเกี่ยวกับกองกำลังติดอาวุธ (Armed conflict) ซึ่งเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย)</p> <p>(2) ชื่อทางการค้าและประเภทของผลิตภัณฑ์ รวมถึงชื่อสามัญของพันธุ์ไม้ และชื่อเต็มทางวิทยาศาสตร์ (ถ้ามี)</p> <p>(3) ผู้ส่งมอบทั้งหมดภายในห่วงโซ่อุปทาน และ</p> <p>(4) หน่วยการจัดการป่าไม้ (Forest Management Unit) ของแหล่งที่มาของสิ่งที่จัดหา</p>

(5) เอกสารหรือข้อมูลที่เชื่อถือได้อื่นๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม้และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ สอดคล้องตามข้อกำหนดของกิจกรรมต่างๆซึ่งอ้างอิงไว้ตามความหมายของคำว่าแหล่งที่มีข้อพิพาท ต้องพิจารณาเอกสารซึ่งออกโดยหน่วยงานภาครัฐจากประเทศที่มีดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index หรือ CPI) จากองค์กรความโปร่งใสสากล (Transparency International หรือ TI) ต่ำกว่า 50 เป็นพิเศษ

หมายเหตุ 1 การตรวจสอบไม้โดยระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามข้อกำหนดของกฎหมายควบคุมการค้าไม้ของสหภาพยุโรป (European Timber Regulation) ภายใต้การควบคุมดูแลโดยองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ สามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่าสิ่งที่จัดหานั้นถูกต้องตามกฎหมาย

หมายเหตุ 2 มีการอธิบายแนวทางตามลักษณะทางภูมิศาสตร์สำหรับการระบุความเสี่ยงต่ำไว้ในข้อ 4.3.8

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดสำหรับ “โอกาสสูง” ของแหล่งที่มา

(4.3.5)

ตัวชี้วัด
ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index หรือ CPI) ของประเทศซึ่งกำหนดโดยองค์กรความโปร่งใสสากล (Transparency International หรือ TI) ต่ำกว่า 50
ประเทศหรือภูมิภาคนั้นๆ มีกองกำลังติดอาวุธเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย
ประเทศหรือภูมิภาคนั้นๆ เป็นประเทศภูมิภาคที่ทราบกันดีว่ามีระบบการจัดการป่าไม้และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ในระดับที่ต่ำ
ชนิดพันธุ์ไม้ที่เป็นส่วนประกอบของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์เป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีกิจกรรมตามคำนิยามที่กำหนดไว้ของแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดสำหรับ “โอกาสสูง” ของห่วงโซ่อุปทาน

(4.3.5)

ตัวชี้วัด
การไม่รู้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ดำเนินการและขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานก่อนการทวนสอบในครั้งแรกด้วยระบบการทวนสอบที่ได้รับการยอมรับที่เป็นตัวชี้วัดสำหรับความเสี่ยงต่ำในตารางจัดลำดับความเสี่ยง (Risk matrix)
การไม่รู้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศหรือภูมิภาคที่มีการค้าไม้และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ก่อนการทวนสอบในครั้งแรกด้วยระบบการทวนสอบที่ได้รับการยอมรับที่เป็นตัวชี้วัดสำหรับความเสี่ยงต่ำในตารางจัดลำดับความเสี่ยง (Risk matrix)
การไม่สามารถระบุชนิดของพันธุ์ไม้ที่ใช้ในผลิตภัณฑ์
การมีหลักฐานของการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายโดยองค์กรหรือหน่วยงานใดก็ตามในห่วงโซ่อุปทาน

4.3.6 องค์กรต้องประเมินความเสี่ยงสำหรับการจัดส่งในครั้งแรกของผู้ส่งมอบทุกราย และต้องทบทวนการประเมินความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้งและปรับแก้หากจำเป็น

- 4.3.7 องค์กรต้องประเมินความเสี่ยงสำหรับทุกๆ การจัดส่งของผู้ส่งมอบในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับรายละเอียดตามที่ระบุในข้อ 4.2.1
- 4.3.8 องค์กรสามารถประเมินความเสี่ยงและระบุว่าเป็นความเสี่ยงต่ำสำหรับการจัดส่งจากพื้นที่นั้นๆ ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้
- (1) องค์กรต้องจัดทำข้อมูลต่อไปนี้ ให้เป็นปัจจุบัน
    - ก. การอธิบายลักษณะของพื้นที่นั้นๆ อย่างชัดเจน
    - ข. รายชื่อของชนิดพันธุ์ไม้ที่จัดส่งจากพื้นที่นั้นๆ
    - ค. หลักฐานที่เหมาะสมในการยืนยันว่าแหล่งที่มาของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์มาจากพื้นที่และชนิดพันธุ์ไม้ตามที่ได้ระบุไว้เท่านั้น
  - (2) ไม่ปรากฏตัวชี้วัดตามที่แสดงในตารางที่ 2 และ 3
  - (3) ต้องประเมินความเสี่ยงเฉพาะพื้นที่ ก่อนการจัดส่งเป็นครั้งแรกจากพื้นที่นั้นๆ และต้องแก้ไขการประเมินความเสี่ยงปีละหนึ่งครั้งเป็นอย่างน้อย
  - (4) ต้องทบทวนการประเมินความเสี่ยงเฉพาะพื้นที่ และแก้ไขในกรณีที่จำเป็น หากเงื่อนไขในข้อ (1) เปลี่ยนแปลง
- 4.4 ข้อคิดเห็นและข้อร้องเรียนที่ตรวจสอบหรือยืนยันได้
- 4.4.1 องค์กรต้องมั่นใจว่าข้อคิดเห็นและข้อร้องเรียนที่ตรวจสอบหรือยืนยันได้ที่มาจากบุคคลที่สามซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับข้อกำหนดกฎหมายของผู้ส่งมอบ รวมทั้งประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง ต้องได้รับการสอบสวนอย่างทันที่ หากมีการตรวจสอบแล้วว่าเป็นจริง ให้ประเมินความเสี่ยงของสิ่งที่จัดหาอีกครั้ง
- 4.4.2 ในกรณีที่มีข้อคิดเห็นและข้อร้องเรียนที่ตรวจสอบหรือยืนยันได้เกิดขึ้น วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ซึ่งเดิมมิได้กำหนดให้ต้องได้รับการประเมินความเสี่ยง (ดูข้อ 4.3.1) ต้องถูกประเมินความเสี่ยงตามข้อ 4.3
- 4.5 การจัดการสิ่งที่จัดหาที่มีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ
- 4.5.1 ทัวไป
- 4.5.1.1 ในกรณีสิ่งที่จัดหาที่ถูกระบุว่ามีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ” องค์กรต้องขอให้ผู้ส่งมอบให้ข้อมูลและหลักฐานเพิ่มเติมในกรณีที่สามารถทำได้ ซึ่งข้อมูลและหลักฐานเหล่านี้อาจช่วยให้องค์กรสามารถจำแนกประเภทของสิ่งที่จัดหานั้นๆ ให้เป็นสิ่งที่จัดหาที่มีความเสี่ยงต่ำ ผู้ส่งมอบต้องมั่นใจว่า
- (1) ให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อองค์กรในการที่จะระบุหน่วยการจัดการป่าไม้ของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์นั้นๆ รวมถึงห่วงโซ่อุปทานทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ”
  - (2) ให้องค์กรสามารถตรวจสอบการดำเนินการของผู้ส่งมอบ รวมถึงการดำเนินการของผู้ส่งมอบก่อนหน้านี้ในห่วงโซ่อุปทาน โดยบุคคลที่สองหรือบุคคลที่สาม

หมายเหตุ เอกสารประกอบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ เช่น ข้อตกลงที่มีการลงนามหรือถ่ายเอกสารอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ส่งมอบ

4.5.1.2 องค์กรต้องมีโปรแกรมทวนสอบโดยบุคคลที่สองหรือที่สาม สำหรับสิ่งๆ ที่จัดหาที่ได้รับการจำแนกว่ามีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ” โดยโปรแกรมการทวนสอบดังกล่าวต้องครอบคลุมถึง

- (1) การระบุห่วงโซ่อุปทานทั้งหมดและหน่วยการจัดการป่าไม้ของแหล่งที่มาของสิ่งๆ ที่จัดหา
- (2) การตรวจสอบ ณ พื้นที่ปฏิบัติงาน ในกรณีที่มีความเกี่ยวข้อง
- (3) การลดความเสี่ยง มาตรการในการแก้ไขและป้องกันตามที่จำเป็น

4.5.2 การระบุห่วงโซ่อุปทาน

4.5.2.1 องค์กรต้องขอข้อมูลที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับห่วงโซ่อุปทานและหน่วยการจัดการป่าไม้ของแหล่งที่มาของสิ่งๆ ที่จัดหาจากผู้ส่งมอบที่มีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ”

4.5.2.2 องค์กรไม่ต้องติดตามการทวนสอบห่วงโซ่อุปทานทั้งหมด หากผู้ส่งมอบสามารถพิสูจน์ได้ว่าสิ่งๆ ที่จัดหามานั้น มีความเสี่ยงต่ำ ตามตัวชี้วัดในตารางที่ 1 ในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทาน ไปจนถึงหน่วยการจัดการป่าไม้

4.5.2.3 ข้อมูลที่ได้รับมาต้องช่วยให้องค์กรสามารถวางแผนและดำเนินการตรวจสอบ พื้นที่ปฏิบัติงานได้

4.5.3 การตรวจสอบ พื้นที่ปฏิบัติงาน

4.5.3.1 โปรแกรมทวนสอบขององค์กรต้องรวมถึงการตรวจสอบ พื้นที่ปฏิบัติงานของผู้ส่งมอบซึ่งจัดส่งวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ” การตรวจสอบพื้นที่ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการโดยองค์กรเอง (การตรวจสอบโดยบุคคลที่สอง) หรือโดยบุคคลที่สามในนามขององค์กร ทั้งนี้ องค์กรอาจดำเนินการทบทวนเอกสารต่างๆ แทนการตรวจสอบพื้นที่ปฏิบัติงาน ในกรณีที่มีความมั่นใจเพียงพอว่าแหล่งที่มาของวัตถุดิบมิได้เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง

4.5.3.2 องค์กรต้องแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีความรู้ความสามารถเพียงพอในข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มาของวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ” และที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง

4.5.3.3 ในกรณีที่มีการตรวจสอบพื้นที่ปฏิบัติงาน โดยบุคคลที่สามในนามขององค์กร องค์กรต้องแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่สามนั้นๆ มีความรู้ความสามารถเพียงพอในข้อกำหนดตามที่ระบุไว้ในข้อ 4.5.3.2 และมีความสามารถตามที่เจ้าของรูปแบบการรับรองการจัดการป่าไม้กำหนดไว้

4.5.3.4 องค์กรต้องกำหนดตัวอย่างของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ” จากผู้ส่งมอบ เพื่อนำไปตรวจสอบ โดยแผนตรวจสอบจำนวนขั้นต่ำของตัวอย่างรายปีควรจะเป็นรากที่สอง (Square root) ของจำนวนผู้ส่งมอบวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงอย่างมี “นัยสำคัญ” ต่อหนึ่งปี หรือ $(y = \sqrt{x})$ โดยปัดเศษให้เป็นจำนวนเต็มที่ใกล้เคียงที่สุด และในกรณีที่สามสามารถพิสูจน์ได้ว่าการตรวจสอบพื้นที่ปฏิบัติงานครั้งก่อนหน้านั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเอกสารนี้ อาจมีการปรับลดจำนวนลงด้วยตัวเลข 0.8 ตัวอย่างเช่น เป็น $(y = 0.8\sqrt{x})$ โดยปัดเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

4.5.3.5 การตรวจสอบพื้นที่ปฏิบัติงาน ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้ :

- (1) ผู้ส่งมอบโดยตรงและผู้ส่งมอบช่วงทั้งหมดในห่วงโซ่อุปทานเพื่อประเมินความสอดคล้องกับการอ้างสิทธิ์ของผู้ส่งมอบที่เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มาของวัตถุดิบ และ
- (2) เจ้าของหรือผู้จัดการหน่วยจัดการป่าไม้ของแหล่งที่มาของสิ่งที่จัดหา หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการจัดการที่เกี่ยวข้องกับหน่วยจัดการป่าไม้นั้นๆ เพื่อประเมินการปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมาย

4.5.4 มาตรการการแก้ไข

4.5.4.1 องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนในการดำเนินมาตรการแก้ไขความไม่สอดคล้องกับเกณฑ์สำหรับผู้ส่งมอบตามที่ระบุในโปรแกรมการทวนสอบขององค์กร อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

4.5.4.2 ขอบเขตของมาตรการแก้ไขต้องขึ้นอยู่กับระดับและความรุนแรงของความเสียหายไม้และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไม้นั้นอาจมาจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้ง และต้องประกอบไปด้วยการดำเนินการต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งข้อ:

- (1) การสื่อสารถึงความเสียหายอย่างชัดเจน โดยระบุการร้องขอให้จัดการกับความเสียหายภายในช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีการจัดหาไม้หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ซึ่งมาจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้งแก่องค์กร
- (2) ให้ผู้ส่งมอบกำหนดมาตรการในการลดความเสี่ยง โดยอาจเป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายของหน่วยการจัดการป่าไม้หรือประสิทธิภาพการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารภายในห่วงโซ่อุปทาน
- (3) การยกเลิกสัญญาหรือคำสั่งซื้อไม้หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้จนกว่าผู้ส่งมอบสามารถแสดงให้เห็นว่าได้ดำเนินการลดความเสี่ยงที่เหมาะสมแล้ว

4.6 การวางจำหน่ายในตลาด

4.6.1 องค์กรต้องไม่นำไม้หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ซึ่งไม่ทราบแหล่งที่มาหรือมาจากแหล่งที่มีข้อขัดแย้งมารวมไว้ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ภายใต้ห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร

4.6.2 องค์กรต้องไม่นำไม้ซึ่งมีเหตุอันควรที่สงสัยว่ามาจากแหล่งที่ผิดกฎหมาย (แหล่งที่มีข้อขัดแย้ง 2.9 (1) หรือ (2)) เข้าสู่กระบวนการผลิต และต้องไม่ซื้อขาย และต้องไม่วางจำหน่ายในตลาด หากปราศจากหลักฐานยืนยันในรูปแบบเอกสารที่เหมาะสมและได้รับการตรวจสอบอันจะทำให้ไม้นั้นๆ ได้รับการจำแนกให้เป็นไม้ประเภทที่มี “ความเสี่ยงต่ำ”

5. วิธีดำเนินการเกี่ยวกับห่วงโซ่การควบคุม

5.1 ทัวไป

5.1.1 การดำเนินการเกี่ยวกับห่วงโซ่การควบคุมทำได้ 2 วิธี ได้แก่ วิธีการคัดแยกทางกายภาพและวิธีแบบอัตราร้อยละ องค์กรต้องเลือกวิธีที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากลักษณะการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบและกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

5.2 วิธีการคัดแยกทางกายภาพ

5.2.1 ข้อกำหนดโดยทั่วไปสำหรับวิธีการคัดแยกทางกายภาพ

- 5.2.1.1 องค์การซึ่งมีวัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองโดยไม่ปะปนประเภทกัน และสามารถระบุวัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองตลอดทั้งกระบวนการผลิต ควรที่จะเลือกใช้วิธีการคัดแยกทางกายภาพ
- 5.2.1.2 องค์การที่ใช้วิธีการคัดแยกทางกายภาพต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่ามีการคัดแยกหรือขี้งตัววัตถุประสงค์ที่ได้รับการรับรองอย่างชัดเจนในทุกๆ ขั้นตอนการผลิตและจัดจำหน่าย
- 5.2.1.3 วิธีการคัดแยกทางกายภาพอาจนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งผลิตจากวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ได้รับการรับรอง

หมายเหตุ องค์การอาจดำเนินการวิธีการคัดแยกทางกายภาพกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้การอ้างสิทธิ์แบบอัตราร้อยละ โดยผลิตภัณฑ์นั้น อาจมีการอ้างสิทธิ์แบบอัตราร้อยละเหมือนกันหรือต่างกันได้

5.2.2 การคัดแยกวัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง

วัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งมีส่วนประกอบของวัตถุประสงค์ที่ได้รับการรับรองต่างกันต้องสามารถระบุประเภทได้อย่างชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการการผลิต จัดจำหน่าย รวมถึงการจัดเก็บ ซึ่งทำได้โดย

- (1) การคัดแยกทางกายภาพตามการผลิตและพื้นที่การจัดเก็บ หรือ
- (2) การคัดแยกทางกายภาพตามช่วงเวลา หรือ
- (3) การขี้งตัววัตถุประสงค์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองอย่างชัดเจนในระหว่างกระบวนการผลิต

5.3 วิธีแบบอัตราร้อยละ

5.3.1 การใช้วิธีแบบอัตราร้อยละ

วิธีแบบอัตราร้อยละสำหรับห่วงโซ่การควบคุม สามารถนำไปใช้กับองค์การที่มีวัตถุประสงค์และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองรวมกับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ

5.3.2 คำอธิบายความหมายของกลุ่มผลิตภัณฑ์

- 5.3.2.1 องค์การต้องดำเนินการตามข้อกำหนดสำหรับกระบวนการห่วงโซ่การควบคุม ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานนี้สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์เฉพาะ
- 5.3.2.2 กลุ่มผลิตภัณฑ์เฉพาะต้องเกี่ยวข้องกับ
  - (1) ประเภทของผลิตภัณฑ์หนึ่ง หรือ
  - (2) กลุ่มผลิตภัณฑ์ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์เดียวกันหรือคล้ายคลึงกันตามชนิดพันธุ์ หรือตามประเภท เป็นต้น

วัตถุประสงค์สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ จะใช้หน่วยในการวัดเดียวกัน หรือใช้หน่วยวัดต่างๆ ที่สามารถแปลงเป็นหน่วยวัดเดียวกันได้

5.3.2.3 กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ต้องสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตโดยองค์กร ณ สถานที่ผลิตเพียงหนึ่งแห่ง

หมายเหตุ ข้อกำหนดนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับองค์กรและกระบวนการผลิตซึ่งไม่สามารถระบุสถานที่ผลิตชัดเจนได้ เช่น ผู้รับจ้างทำป่าไม้ การขนส่งคมนาคม การค้าขายแลกเปลี่ยน เป็นต้น

5.3.3 การคำนวณอัตราร้อยละการรับรอง

5.3.3.1 องค์กรต้องคำนวณอัตราร้อยละการรับรองสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ และสำหรับระยะเวลาของการอ้างอิงสิทธิ์หนึ่งๆ โดยต้องคำนวณแยกจากกันโดยใช้สูตรต่อไปนี้:

$$P_c [\%] = \frac{V_c}{V_c + V_o} \times 100$$

P_c อัตราร้อยละการรับรอง (Certification percentage)

V_c ปริมาณของวัสดุที่ได้รับการรับรอง (Volume of certified material)

V_o ปริมาณของวัสดุอื่นๆ (Volume of other material)

หมายเหตุ นอกเหนือจากวัสดุที่ได้รับการรับรองและวัสดุอื่นๆ แล้ว เกณฑ์สำหรับการอ้างอิงสิทธิ์ ยังครอบคลุมถึงวัสดุที่เป็นกลางซึ่งไม่ได้อยู่ในสูตรการคำนวณด้วย ดังนั้น ปริมาณทั้งหมดของวัสดุที่ใช้จะเท่ากับผลรวมของวัสดุที่ได้รับการรับรอง วัสดุที่เป็นกลาง และวัสดุอื่นๆ ($V_t = V_c + V_n + V_o$ โดย V_t หมายถึง ปริมาณทั้งหมดของวัสดุ และ V_n หมายถึง ปริมาณของวัสดุที่เป็นกลาง)

5.3.3.2 องค์กรต้องคำนวณอัตราร้อยละการรับรองโดยใช้หน่วยวัดหน่วยเดียวสำหรับวัสดุทั้งหมดที่ใช้ในการคำนวณ ในกรณีที่มีการแปลงหน่วยวัดเพื่อวัตถุประสงค์ของการคำนวณ องค์กรต้องใช้อัตราการแปลง (Conversion ratio) และวิธีในการแปลงอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปเท่านั้น หากไม่มีอัตราการแปลงที่เหมาะสม องค์กรต้องอธิบายความหมายและใช้อัตราการแปลงที่มีความสมเหตุสมผลและเชื่อถือได้แทน

5.3.3.3 หากผลิตภัณฑ์ที่จัดหานั้นมีส่วนประกอบของวัสดุที่ได้รับการรับรองเพียงบางส่วน ต้องใช้ปริมาณของวัสดุเฉพาะที่ได้รับการรับรองซึ่งสอดคล้องกับอัตราร้อยละตามที่ระบุโดยผู้ส่งมอบในการคำนวณตามสูตรเท่านั้น ส่วนวัสดุที่เหลือจะนำไปคำนวณเป็นวัสดุอื่นๆ

5.3.3.4 องค์กรต้องคำนวณอัตราร้อยละการรับรองเป็น:

(1) อัตราร้อยละพื้นฐาน (Simple percentage) (ข้อ 5.3.3.5) หรือ

(2) อัตราร้อยละสะสม (Rolling percentage) (ข้อ 5.3.3.6)

5.3.3.5 องค์กรที่ใช้การคำนวณแบบอัตราร้อยละพื้นฐานต้องคำนวณอัตราร้อยละการรับรองบนพื้นฐานทางกายภาพของวัสดุ ซึ่งรวมอยู่ในผลิตภัณฑ์เฉพาะของกลุ่มผลิตภัณฑ์สำหรับการคำนวณ

5.3.3.6 องค์กรที่ใช้การคำนวณอัตราร้อยละสะสม ต้องคำนวณอัตราร้อยละการรับรองสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์เฉพาะและระยะเวลาของการอ้างอิงสิทธิ์โดยใช้วัสดุที่มีการจัดหามาในช่วงระยะเวลาก่อนการอ้างอิงสิทธิ์ในการคำนวณ ในกรณีที่ใช้การคำนวณอัตราร้อยละในรูปแบบนี้ ระยะเวลาของการอ้างอิงสิทธิ์จะไม่เกิน 3 เดือน และวัสดุที่นำมาใช้คำนวณต้องมีระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือน

ตัวอย่าง : องค์กรที่เลือกใช้ระยะเวลาของการอ้างสิทธิ์แบบ 3 เดือน และระยะเวลาของวัตถุดิบแบบ 12 เดือน จะคำนวณอัตราร้อยละแบบสะสมสำหรับช่วง 3 เดือนถัดไปจากจำนวนของวัตถุดิบที่มีการจัดหามาในช่วง 12 เดือนก่อนหน้า

5.3.4 การปันส่วนอัตราร้อยละที่คำนวณได้ไปสู่ผลผลิต

5.3.4.1 วิธีอัตราร้อยละเฉลี่ย (Average percentage method)

องค์กรที่ใช้วิธีอัตราร้อยละเฉลี่ยต้องใช้อัตราร้อยละการรับรองที่คำนวณได้สำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งหมดภายใต้กลุ่มผลิตภัณฑ์เดียวกัน

หมายเหตุ ไม่มีข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับอัตราร้อยละที่ได้รับการรับรองเพื่อใช้สำหรับการคำนวณค่าเฉลี่ยอัตราร้อยละ อย่างไรก็ตาม อัตราร้อยละที่ได้รับการรับรองจะถือเป็นส่วนหนึ่งของการอ้างสิทธิ์ที่มีการส่งถึงลูกค้าเสมอ ทั้งนี้ แต่ละเจ้าของรูปแบบการรับรองหรือการติดฉลากอาจกำหนดอัตราร้อยละขั้นต่ำสำหรับการใช้ฉลากเองก็ได้

ตัวอย่าง : หากอัตราร้อยละที่ได้รับการรับรองซึ่งคำนวณได้สำหรับระยะเวลาการอ้างสิทธิ์ 3 เดือน เท่ากับร้อยละ 54 ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดภายใต้กลุ่มผลิตภัณฑ์เดียวกันจะสามารถนำไปจำหน่ายหรือปันส่วนไปเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองในช่วงระยะเวลาของการอ้างสิทธิ์ โดยรวมถึงอัตราร้อยละ 54 ของวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง ตัวอย่างเช่น “ได้รับการรับรองโดย ABC ร้อยละ 54” เป็นต้น

5.3.4.2 วิธีเครดิตตามปริมาณ (Volume credit method)

(1) องค์กรต้องใช้วิธีเครดิตตามปริมาณสำหรับการอ้างสิทธิ์แบบเดียวขององค์กรที่ได้รับการจัดส่งวัตถุดิบในหนึ่งครั้งซึ่งมีการอ้างสิทธิ์มากกว่าหนึ่งการอ้างสิทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับประเภทของวัตถุดิบ ต้องใช้การอ้างสิทธิ์รวมกันไม่สามารถแบ่งได้ หรือต้องใช้การอ้างสิทธิ์เพียงแบบเดียวจากการอ้างสิทธิ์ทั้งหมดที่ได้รับในการคำนวณเครดิตตามปริมาณ

หมายเหตุ องค์กรที่ได้รับการจัดส่งวัตถุดิบในหนึ่งครั้งพร้อมด้วยการอ้างสิทธิ์สองข้อซึ่งว่าด้วยรูปแบบการรับรองสองรูปแบบจะเลือกที่จะเปิดบัญชีเครดิตไว้สำหรับการอ้างสิทธิ์ต่างๆ หรืออาจเลือกที่จะให้การอ้างสิทธิ์ใด เป็นการอ้างสิทธิ์ที่จะเข้าสู่บัญชีเครดิตปริมาณที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดส่งในแต่ละครั้ง

(2) องค์กรต้องคำนวณเครดิตตามปริมาณโดยใช้

(2.1) อัตราร้อยละการรับรองและปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่ได้ (ข้อ 5.3.4.2(3)) หรือ

(2.2) วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและอัตราส่วนของวัตถุดิบต่อผลิตภัณฑ์ที่ได้ (ข้อ 5.3.4.2(4))

(3) องค์กรที่ใช้อัตราร้อยละการรับรองต้องคำนวณปริมาณเครดิตโดยคูณปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่ได้ในช่วงระยะเวลาของการอ้างสิทธิ์ด้วยอัตราร้อยละของปริมาณที่ได้รับการรับรองสำหรับระยะเวลาของการอ้างสิทธิ์ที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่าง : หากอัตราร้อยละที่ได้รับการรับรองเท่ากับ 54 สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ในช่วงระยะเวลาของการอ้างสิทธิ์หนึ่งๆ ซึ่งประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ซึ่งมีน้ำหนัก 100 กิโลกรัมองค์กรจะได้เครดิตปริมาณเท่ากับ 54 กิโลกรัม (100×0.54) ของผลิตภัณฑ์ที่ได้

- (4) องค์กรที่สามารถแสดงให้เห็นถึงอัตราส่วนระหว่างวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่ได้โดยสามารถทวนสอบได้ อาจคำนวณปริมาณเครดิตจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่ได้การรับรองโดยตรง โดยคูณปริมาณของวัตถุดิบที่ได้การรับรองด้วยอัตราส่วนของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตต่อผลิตภัณฑ์ที่ได้

ตัวอย่าง : ถ้ามีวัตถุดิบ 100 ลูกบาศก์เมตรพร้อมด้วยการอ้างสิทธิ์ “ได้รับการรับรองโดย ABC ร้อยละ 70” จะมีปริมาณของวัตถุดิบที่ได้การรับรองเท่ากับ 70 ลูกบาศก์เมตร และถ้าอัตราส่วนของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่ได้เท่ากับ 0.60 (ตัวอย่างเช่น ไม้ท่อนกลม 1 ลูกบาศก์เมตรสามารถนำไปทำเป็นไม้แปรรูปได้ 0.60 ลูกบาศก์เมตร) องค์กรจะได้เครดิตของปริมาณการผลิตไม้แปรรูปเป็น 42 ลูกบาศก์เมตร

- (5) องค์กรต้องสร้างและจัดการบัญชีเครดิตในหน่วยวัดเพียงหน่วยเดียว และต้องนำเครดิตของปริมาณที่ได้เข้าไปไว้ในบัญชีเครดิต บัญชีเครดิตนั้นต้องจัดทำไว้สำหรับแต่ละประเภทของผลิตภัณฑ์ ในกลุ่มผลิตภัณฑ์เดียวกัน หรือ สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้นๆ ทั้งกลุ่มภายใต้หน่วยวัดเดียวกันสำหรับผลิตภัณฑ์ทุกประเภท

- (6) ปริมาณเครดิตสะสมทั้งหมดในบัญชีเครดิตต้องไม่เกินผลรวมของเครดิตที่นำเข้าไปไว้ในบัญชีเครดิตในช่วง 12 เดือนก่อนหน้า ระยะเวลาที่กำหนดไว้สูงสุด 12 เดือนนั้นสามารถขยายระยะเวลาได้ หากช่วงเวลาการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นนานกว่าหรือมากกว่า 12 เดือน

ตัวอย่าง : หากระยะเวลาการผลิตไม้ทำเชื้อเพลิง (รวมถึงขั้นตอนที่ทำให้ไม้แห้ง) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 18 เดือน องค์กรสามารถขยายระยะเวลาสูงสุดซึ่งกำหนดไว้ 12 เดือน เป็น 18 เดือนในการสะสมเครดิต

- (7) องค์กรต้องจัดสรรเครดิตจากบัญชีเครดิตสำหรับผลิตภัณฑ์ภายใต้บัญชีเครดิตนั้น โดยต้องมีการจัดสรรเครดิตไปสู่ผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองนั้นได้รับการพิจารณาว่าประกอบด้วยวัตถุดิบที่ได้รับการรับรองถึงร้อยละ 100 หรือประกอบด้วยวัตถุดิบที่ได้รับการรับรองต่ำกว่าร้อยละ 100 และเป็นไปตามค่าสูงสุดที่องค์กรกำหนด ทั้งนี้ผลลัพธ์ของจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งคูณกับอัตราร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบที่ได้รับการรับรองในผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองนั้น จะมีค่าเท่ากับเครดิตที่ได้รับการจัดสรรซึ่งถอนออกจากบัญชีเครดิต

ตัวอย่าง : หากองค์กรตัดสินใจที่จะจัดสรรเครดิตจำนวน 54 กิโลกรัม ให้กับผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลผลิต องค์กรสามารถเลือกที่จะจำหน่ายผลิตภัณฑ์จำนวน 54 กิโลกรัม ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งใช้วัตถุดิบที่ได้รับการรับรองร้อยละ 100 (ตัวอย่างเช่น 54 กิโลกรัม ที่ “ได้รับการรับรองโดย ABC ร้อยละ 100”) หรือจำนวน M กิโลกรัมโดยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งใช้วัตถุดิบที่ได้รับการรับรองร้อยละ N โดย $M \times N$ มีค่าเท่ากับปริมาณเครดิตที่ได้รับการจัดสรร (เช่น ผลิตภัณฑ์ 77 กิโลกรัม สามารถนำไปจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ “ได้รับการรับรองโดย ABC ร้อยละ 70” ซึ่ง $77 \times 0.70 = 54$ กิโลกรัม)

6. การจำหน่ายและการสื่อสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ภายใต้การอ้างสิทธิ์

6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายหรือผลิตภัณฑ์ที่มีการขนย้าย

6.1.1 ณ จุดจำหน่ายหรือขนย้ายผลิตภัณฑ์ที่มีการอ้างสิทธิ์ไปยังลูกค้าองค์กรต้องทำสำเนาใบรับรองห่วงโซ่การควบคุมของผลิตภัณฑ์นั้นๆ หรือให้ลูกค้าสามารถเข้าถึงสำเนาของเอกสารดังกล่าวได้ องค์กรต้องแจ้งให้ลูกค้าทราบในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับขอบข่ายของการรับรองห่วงโซ่การควบคุม และต้องไม่นำการรับรองดังกล่าวไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสม

หมายเหตุ ในกรณีที่เป็นการรับรององค์กรหลายสาขา โดยแต่ละสาขาได้รับเอกสารการรับรองแยกกันเพื่อยืนยันถึงสถานะที่ได้รับการรับรอง (ซึ่งอ้างอิงถึงใบรับรองหลักเดียวกัน) องค์กร (สาขา) ต้องทำสำเนาของเอกสารการรับรองข้างต้นพร้อมด้วยใบรับรองหลักให้แก่ลูกค้า

6.1.2 องค์กรต้องระบุประเภทของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งสินค้าทั้งหมดที่ได้จำหน่ายหรือที่มีการขนย้าย เพื่อเป็นการสื่อสารถึงการอ้างสิทธิ์ในห่วงโซ่การควบคุม ต้องมีการออกเอกสารข้างต้นรวมถึงการอ้างสิทธิ์อย่างเป็นทางการแก่ลูกค้าทุกราย โดยองค์กรต้องเก็บสำเนาของเอกสารดังกล่าวไว้ และต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่า ข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารเหล่านี้จะไม่มีเปลี่ยนแปลงใดๆ ภายหลังจากที่มีการจัดส่งต้นฉบับแก่ลูกค้าแล้ว

หมายเหตุ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งแต่ละครั้งครอบคลุมถึงชื่อและข้อมูล โดยรวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

6.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งมอบผลิตภัณฑ์ภายใต้การอ้างสิทธิ์ทั้งหมดต้องมีรายละเอียดต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (1) ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า
- (2) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งมอบ
- (3) ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
- (4) จำนวนการส่งมอบผลิตภัณฑ์แต่ละรายการตามที่ระบุในเอกสาร
- (5) วันที่ส่งมอบ หรือช่วงเวลาในการส่งมอบ หรือรอบระยะเวลาบัญชี
- (6) การอ้างสิทธิ์อย่างเป็นทางการเกี่ยวกับประเภทของวัตถุดิบ (รวมถึงอัตราร้อยละของวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่มีการอ้างสิทธิ์ซึ่งระบุไว้ในเอกสาร ตามที่มีข้อมูล
- (7) ตัวชี้บ่ง การรับรองห่วงโซ่การควบคุมของผู้ส่งมอบ หรือใบรับรองการจัดการป่าไม้ หรือเอกสารอื่นๆ ซึ่งยืนยันสถานะที่ได้รับการรับรองของผู้ส่งมอบ

หมายเหตุ 1 การอ้างสิทธิ์อย่างเป็นทางการ หมายถึง การอ้างสิทธิ์ซึ่งมีการใช้ข้อความที่ถูกต้องและชัดเจน รวมทั้งเอกสารที่ยืนยันสถานะที่ได้รับการรับรอง ซึ่งระบุไว้ในเอกสารของเจ้าของรูปแบบการรับรองที่เกี่ยวข้อง หรือเจ้าของรูปแบบการติดตามที่กำหนด

หมายเหตุ 2 ตัวชี้บ่งการรับรองอาจอยู่ในรูปแบบของตัวเลข หรืออักษรและตัวเลข และมักจะเรียกว่า “หมายเลขการรับรอง”

6.2 การใช้ตราสัญลักษณ์และฉลาก

6.2.1 องค์กรที่ติดตราสัญลักษณ์หรือฉลากที่เกี่ยวข้องกับการรับรองห่วงโซ่การควบคุม ไม่ว่าจะบนผลิตภัณฑ์หรือมีได้อยู่บนผลิตภัณฑ์ก็ตาม ต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เป็นตราสัญลักษณ์หรือฉลาก หรือจากตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจ และการใช้ตราสัญลักษณ์หรือฉลากนั้นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขในการอนุญาต

หมายเหตุ เมื่อองค์กรตัดสินใจที่จะใช้ตราสัญลักษณ์หรือฉลากแล้ว กฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ตราสัญลักษณ์หรือฉลากซึ่งกำหนดไว้โดยเจ้าของตราสัญลักษณ์หรือฉลากจะถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในข้อกำหนดของห่วงโซ่การควบคุม

6.2.2 องค์กรต้องใช้ฉลากเฉพาะบนสินค้าสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองซึ่งผ่านเกณฑ์คุณสมบัติสำหรับการติดฉลากผลิตภัณฑ์ตามที่ระบุไว้โดยเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เป็นตราสัญลักษณ์หรือฉลาก

6.2.3 องค์กรที่แสดงการอ้างสิทธิ์บนผลิตภัณฑ์หรือบนหีบห่อบรรจุ (โดยไม่มีตราสัญลักษณ์หรือฉลาก) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรองห่วงโซ่การควบคุมต้องใช้การอ้างสิทธิ์อย่างเป็นทางการเสมอ โดยต้องมีชื่อองค์กรนั้นๆ ปรากฏชัดเจน

หมายเหตุ การอ้างสิทธิ์อย่างเป็นทางการ หมายถึง การอ้างสิทธิ์ซึ่งมีการใช้ข้อความที่ถูกต้องและชัดเจน รวมทั้งเอกสารที่ยืนยันสถานะที่ได้รับการรับรอง ซึ่งระบุไว้ในเอกสารของเจ้าของรูปแบบการรับรองที่เกี่ยวข้องหรือเจ้าของรูปแบบการติดฉลากที่กำหนด

7. ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับระบบการจัดการ

7.1 ข้อกำหนดทั่วไป

องค์กรต้องใช้ระบบการจัดการที่สอดคล้องกับข้อต่อไปนี้ในมาตรฐาน เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบการจัดการไปใช้อย่างถูกต้อง รวมทั้งมีการคงไว้ซึ่งกระบวนการของห่วงโซ่การควบคุมอย่างเหมาะสม ระบบการจัดการต้องเหมาะสมกับรูปแบบ ขอบข่าย และปริมาณของงานที่มีการดำเนินการ

หมายเหตุ องค์กรสามารถใช้ระบบบริหารงานคุณภาพ (ISO 9001) หรือระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับระบบการจัดการตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานนี้ได้

7.2 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

7.2.1 หน้าที่รับผิดชอบโดยทั่วไป

7.2.1.1 ฝ่ายบริหารองค์กรต้องกำหนดความมุ่งมั่นในการดำเนินการและคงไว้ซึ่งการปฏิบัติตามข้อกำหนดของห่วงโซ่การควบคุมที่สอดคล้องกับมาตรฐานนี้ และจัดทำไว้เป็นเอกสาร และสามารถเข้าถึงโดยบุคลากร ผู้ส่งมอบลูกค้า และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ

7.2.1.2 ฝ่ายบริหารองค์กรต้องมอบหมายสมาชิกหนึ่งคนของฝ่ายบริหารผู้ซึ่งนอกเหนือจากหน้าที่รับผิดชอบอื่นต้องมีหน้าที่รับผิดชอบและอำนาจหน้าที่สำหรับห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร

7.2.1.3 ฝ่ายบริหารองค์กรต้องดำเนินการทบทวนห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร และการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานนี้ตามรอบระยะเวลาอย่างสม่ำเสมอ

7.2.2 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับห้องโഴงการควบคุม

องค์กรต้องระบุบุคคลผู้มีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมต่างๆ สำหรับการนำไปปฏิบัติและคงไว้ซึ่งห้องโഴงการควบคุมรวมทั้งต้องกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย:

- (1) การจัดซื้อวัตถุดิบและการระบุแหล่งที่มาของวัตถุดิบนั้น
- (2) กระบวนการผลิตซึ่งครอบคลุมถึงกระบวนการคัดแยกทางกายภาพหรือการคำนวณอัตราร้อยละ และการป้อนส่วนไปสู่ผลิตภัณฑ์
- (3) การจำหน่ายและติดตามผลผลิตภัณฑ์
- (4) การเก็บรักษาบันทึก
- (5) การตรวจประเมินภายในและการควบคุมสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด
- (6) ระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง

7.3 เอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน

7.3.1 องค์กรต้องจัดทำเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับห้องโഴงการควบคุม โดยเอกสารดังกล่าวต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (1) โครงสร้างองค์กร อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับห้องโぞงการควบคุม
- (2) คำอธิบายเกี่ยวกับการไหลของวัตถุดิบภายในกระบวนการผลิตและการค้า ซึ่งรวมถึงคำอธิบายความหมายของกลุ่มผลิตภัณฑ์ด้วย
- (3) กระบวนการสำหรับห้องโぞงการควบคุมซึ่งครอบคลุมข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานนี้ ซึ่งรวมถึง
  - (3.1) ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของวัตถุดิบ
  - (3.2) การคัดแยกทางกายภาพของวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง (สำหรับองค์กรที่ใช้แนวทางการคัดแยกทางกายภาพ)
  - (3.3) คำอธิบายความหมายของกลุ่มผลิตภัณฑ์ การคำนวณอัตราร้อยละที่ได้รับการรับรอง การคำนวณเครดิตของปริมาณ การจัดการเกี่ยวกับบัญชีเครดิต (สำหรับองค์กรที่ใช้วิธีแบบอัตราร้อยละ)
  - (3.4) การจำหน่ายหรือขนย้ายผลิตภัณฑ์ การอ้างสิทธิ์บนผลิตภัณฑ์และการติดตามผลผลิตภัณฑ์
- (4) ขั้นตอนการดำเนินการระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง
- (5) ขั้นตอนการดำเนินการตรวจประเมินภายใน
- (6) ขั้นตอนการดำเนินการจัดการข้อร้องเรียน

7.4 การเก็บรักษาบันทึก

7.4.1 องค์กรต้องจัดทำและเก็บรักษาบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับห้องโぞงการควบคุมเพื่อเป็นหลักฐานแสดงการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานฉบับนี้ รวมทั้งแสดงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เกิดขึ้น องค์กรต้องเก็บบันทึกเกี่ยวกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ภายใต้ห้องโぞงการควบคุม อย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) บันทึกของผู้ส่งมอบวัตถุดิบที่ได้รับการรับรองทั้งหมด รวมถึงสำเนาใบรับรองการจัดการป่าไม้ของผู้ส่งมอบวัตถุดิบ หรือใบรับรองห่วงโซ่การควบคุม หรือเอกสารอื่นๆ ที่ยืนยันการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สำหรับผู้ส่งมอบวัตถุดิบที่ได้รับการรับรอง
- (2) บันทึกเกี่ยวกับวัตถุดิบ รวมถึงการอ้างสิทธิ์ตามประเภทของวัตถุดิบ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งมอบวัตถุดิบที่นำเข้ามา
- (3) บันทึกเกี่ยวกับการคำนวณอัตราร้อยละที่ได้รับการรับรอง การถ่ายโอนอัตราร้อยละที่คำนวณการปันส่วนไปยังผลิตภัณฑ์ และการจัดการบัญชีเครดิต ตามที่มีข้อมูล เท่าที่เป็นไปได้
- (4) บันทึกเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ได้จำหน่ายหรือผลิตภัณฑ์ที่มีการถ่ายโอน รวมถึงการอ้างสิทธิ์ตามประเภทของวัตถุดิบและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งมอบผลิตภัณฑ์
- (5) บันทึกเกี่ยวกับระบบตรวจสอบข้อเท็จจริง รวมถึงบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงและการจัดการการติดตามที่มีความเสี่ยงที่มียุทธศาสตร์ตามความเหมาะสม
- (6) บันทึกเกี่ยวกับระบบการตรวจประเมินภายใน การทบทวนเกี่ยวกับห่วงโซ่แห่งการควบคุมตามรอบ
- (7) บันทึกเกี่ยวกับข้อร้องเรียนและการแก้ปัญหา

7.4.2 องค์กรต้องเก็บรักษาบันทึกข้างต้นไว้เป็นระยะเวลาอย่างต่ำ 5 ปี

หมายเหตุ บันทึกเหล่านี้ครอบคลุมถึงสื่อและข้อมูล โดยรวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

7.5 การจัดการทรัพยากร

7.5.1 ทรัพยากรมนุษย์และบุคลากร

องค์กรต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจและแสดงให้เห็นว่า บุคลากรผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อการนำห่วงโซ่การควบคุมไปปฏิบัติใช้และการคงไว้ซึ่งห่วงโซ่การควบคุมดังกล่าวเป็นผู้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ ประสบการณ์ และได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม

7.5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกทางเทคนิค

องค์กรต้องระบุ จัดหา และคงไว้ซึ่งระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกทางเทคนิคที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามห่วงโซ่การควบคุมขององค์กรและการคงไว้ซึ่งห่วงโซ่การควบคุมดังกล่าวตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดในมาตรฐานนี้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.6 การตรวจสอบและการควบคุม

7.6.1 องค์กรต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในอย่างน้อยปีละครั้ง โดยครอบคลุมข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานนี้ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการแก้ไข และมาตรการป้องกันหากมีความจำเป็น

7.6.2 องค์กรต้องทบทวนรายงานเกี่ยวกับการตรวจประเมินภายในอย่างน้อยปีละครั้ง

หมายเหตุ คู่มือ ISO 19011 เป็นแนวทางสำหรับการตรวจประเมินภายใน

7.7 ข้อร้องเรียน

- 7.7.1 องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการจัดการกับข้อร้องเรียนจากผู้ส่งมอบวัตถุดิบ ลูกค้า และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร
- 7.7.2 เมื่อได้รับข้อร้องเรียน องค์กรต้อง
- (1) รับทราบข้อร้องเรียนนั้นและแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบว่าได้รับข้อร้องเรียน
  - (2) รวบรวมและทวนสอบข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อใช้ในการประเมินและตรวจสอบข้อร้องเรียน และตัดสินใจเกี่ยวกับข้อร้องเรียนนั้นๆ
  - (3) แจ้งข้อสรุปการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อร้องเรียน รวมถึงขั้นตอนในการจัดการกับข้อร้องเรียนต่อผู้ร้องเรียนอย่างเป็นทางการ
  - (4) ทำให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่เหมาะสม

7.8 การจ้างช่วง (Subcontracting)

- 7.8.1 ห่วงโซ่การควบคุมขององค์กรต้องครอบคลุมการดำเนินกิจกรรมของผู้รับจ้างช่วงที่เกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ภายใต้กระบวนการของห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร ไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกที่ตั้งขององค์กร
- 7.8.2 องค์กรอาจถือว่ากิจกรรมนั้นๆ เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจ้างช่วงได้ หากผู้รับจ้างช่วงได้รับวัตถุดิบจากองค์กร โดยวัตถุดิบนั้นถูกแยกทางกายภาพจากวัตถุดิบอื่นๆ และส่งวัตถุดิบกลับคืนแก่องค์กรภายหลังจากที่เสร็จสิ้นการทำงานซึ่งเป็นการจ้างช่วงแล้ว หรือในกรณีที่องค์กรเป็นผู้รับผิดชอบในการจำหน่ายหรือขนย้ายผลิตภัณฑ์ให้แก่ลูกค้า
- หมายเหตุ 1 ตัวอย่างการจ้างช่วง เช่น การที่โรงพิมพ์ซึ่งมีห่วงโซ่การควบคุม จัดจ้างบุคคลภายนอกเพื่อทำการตัดและเย็บกระดาษ โดยมีการส่งสิ่งตีพิมพ์ไปยังผู้รับจ้างช่วงแล้วส่งคืนไปยังโรงพิมพ์ภายหลังจากที่ดำเนินการตามสัญญาจ้างช่วงนั้นเสร็จสิ้น
- หมายเหตุ 2 บุคคล (entity) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อวัตถุดิบหรือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต้องดำเนินการตามห่วงโซ่การควบคุมของตน คำว่า “รับวัตถุดิบจากองค์กร” และ “ส่งวัตถุดิบกลับคืนแก่องค์กร” ยังหมายถึงรวมถึงการที่ผู้รับจ้างช่วงได้รับวัตถุดิบจากผู้ส่งมอบโดยตรงในนามขององค์กร หรือการที่ผู้รับจ้างช่วงส่งวัตถุดิบให้แก่ลูกค้าในนามขององค์กร ทั้งนี้ องค์กรยังคงเป็นผู้รับผิดชอบในทุกส่วนของห่วงโซ่การควบคุม ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อวัตถุดิบ การจำหน่าย และการสื่อสารด้วย
- หมายเหตุ 3 การจ้างช่วงไม่ถือเป็นการขัดต่อข้อกำหนดในข้อ 5.3.2.3 ซึ่งระบุไว้ว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์จะต้องผลิตโดยองค์กร ณ สถานที่ผลิตเพียงหนึ่งแห่ง
- 7.8.3 องค์กรต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยสมบูรณ์ต่อการดำเนินการใดๆ ก็ตามภายใต้การจ้างช่วงซึ่งเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่การควบคุม
- 7.8.4 องค์กรต้องทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้รับจ้างช่วงทั้งหมดเพื่อให้มั่นใจว่าวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ขององค์กรได้รับการคัดแยกทางกายภาพจากวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ
- 7.8.5 แผนการตรวจประเมินภายในขององค์กรต้องครอบคลุมถึงการดำเนินการทั้งหมดของผู้รับจ้างช่วง

8. ข้อกำหนดด้านสังคม ด้านสุขภาพ และด้านความปลอดภัย ในห่วงโซ่การควบคุม

8.1 ขอบข่าย

รายละเอียดในข้อนี้เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัย และด้านแรงงานซึ่งอ้างอิงจาก
ปฏิญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน

8.2 ข้อกำหนด

8.2.1 องค์กรต้องแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดในด้านสังคม ด้านสุขภาพ และด้านความปลอดภัยตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานนี้

8.2.2 องค์กรต้องแสดงให้เห็นว่า

- (1) คนงานต้องไม่ถูกกีดกันจากการรวมกลุ่มกันโดยอิสระ สามารถเลือกผู้แทนของตน และเจรจาต่อรองกับผู้นำจ้างได้
- (2) ไม่มีการใช้แรงงานบังคับ
- (3) ไม่มีการใช้แรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ตามข้อกำหนดของกฎหมาย หรือแรงงานซึ่งอยู่ในช่วงอายุที่ต้องเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเลือกใช้เกณฑ์ที่มีอายุสูงกว่า
- (4) คนงานต้องไม่ถูกปิดกั้นโอกาสในการทำงานและการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน
- (5) สภาพแวดล้อมในการทำงานต้องไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง

ภาคผนวก ก การใช้มาตรฐานห่วงโซ่การควบคุมสำหรับองค์กรหลายสาขา (Multisite organization)

ภาคผนวกนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการนำข้อกำหนดห่วงโซ่การควบคุมไปใช้ในองค์กรหลายสาขา เพื่อให้แน่ใจว่าการรับรองห่วงโซ่การควบคุมนั้นสามารถนำไปใช้ได้จริงและมีความเหมาะสมในเชิงเศรษฐศาสตร์และในแง่ของการนำไปปฏิบัติ และในขณะเดียวกัน เพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินที่เกิดขึ้นนั้นสามารถสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดห่วงโซ่การควบคุมอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การรับรองขององค์กรหลายสาขายังนำไปสู่การดำเนินการตามห่วงโซ่การควบคุมและการรับรองห่วงโซ่การควบคุมสำหรับกลุ่มบริษัทขนาดเล็กซึ่งเป็นอิสระจากกันอีกด้วย

ภาคผนวกนี้ประกอบด้วยข้อกำหนดสำหรับการดำเนินการตามข้อกำหนดของห่วงโซ่การควบคุมสำหรับองค์กรหลายสาขาเท่านั้น

ก.1 คำจำกัดความ

ก.1.1 องค์กรหลายสาขา หมายถึง องค์กรที่มีศูนย์กลางการดำเนินการ (ซึ่งโดยปกติและต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงานส่วนกลาง”) ที่ซึ่งมีการวางแผน ควบคุม และจัดการการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และมีเครือข่ายของที่ทำกรท้องถิ่นหรือสาขา (สถานที่ตั้ง) ซึ่งมีการดำเนินการกิจกรรมดังกล่าวบางส่วนหรือทั้งหมด

ก.1.2 องค์กรหลายสาขาไม่จำเป็นต้องเป็นนิติบุคคลเดียวกัน แต่สาขาทั้งหมดขององค์กรต้องมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันทางกฎหมายหรือทางสัญญา กับสำนักงานส่วนกลางและอยู่ภายใต้ห่วงโซ่การควบคุมเดียวกันโดยจะต้องมีการควบคุมดูแลโดยสำนักงานส่วนกลางอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายความว่าสำนักงานส่วนกลางมีสิทธิในการดำเนินการแก้ไข ณ สาขาใดก็ตามในกรณีที่มีความจำเป็น ทั้งนี้ ควรมีการระบุถึงเงื่อนไขดังกล่าวในสัญญา ระหว่างสำนักงานส่วนกลางและสาขาต่างๆ ในกรณีที่สามารถทำได้

ก.1.3 องค์กรหลายสาขาอาจหมายถึง

ก.1.3.1 องค์กรที่มีการดำเนินการธุรกิจแฟรนไชส์หรือบริษัทที่มีหลายสาขาซึ่งเชื่อมโยงกันโดยการมีกรรมสิทธิ์ร่วมกันหรือการจัดการร่วมกัน

ก.1.3.2 กลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นอิสระจากกันซึ่งมีการจัดตั้งขึ้นและดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองห่วงโซ่การควบคุม (กลุ่มผู้ผลิต)

หมายเหตุ กลุ่มสมาชิกในลักษณะสมาคม หรือมูลนิธิ หรือสหภาพ หรือสหกรณ์ มิได้อยู่ภายใต้ความหมายของคำว่า “การจัดการ หรือความเชื่อมโยงทางองค์กรเดียวกัน”

ก.1.4 กลุ่มผู้ผลิต หมายถึง เครือข่ายผู้ประกอบการซึ่งอาจมีขนาดเล็กและเป็นอิสระจากกัน ซึ่งได้รวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการได้รับการรับรองห่วงโซ่การควบคุมและคงไว้ซึ่งการรับรองดังกล่าว โดยสำนักงานส่วนกลางอาจอยู่ในรูปของสมาคมการค้า หรืออาจเป็นองค์กรตามกฎหมายซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยกลุ่มสมาชิก หรือนิติบุคคลที่ให้บริการกลุ่มภายใต้การจัดการเพื่อวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานนี้ ทั้งนี้ สำนักงานส่วนกลางอาจอยู่ภายใต้การดำเนินงานโดยสมาชิกหนึ่งของกลุ่ม

หมายเหตุ ในกรณีที่เป็นกลุ่มผู้ผลิต อาจเรียกสำนักงานส่วนกลางว่า “คณะบุคคล (group entity)” และอาจเรียกสาขาว่า “กลุ่มสมาชิก”

- ก.1.5 สาขา หมายถึง สถานที่ที่มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่การควบคุม
- ก.1.6 กลุ่มผู้ผลิตถูกจำกัดให้สามารถเข้าไปดำเนินการ ณ สาขาซึ่งต้องอยู่ในประเทศใดเพียงประเทศเดียวเท่านั้นและต้อง
- (1) มีพนักงานไม่เกิน 200 คน (เทียบเท่ากับพนักงานประจำ) และ
  - (2) สินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 200,000,000 บาท
- ก.1.7 เกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับกลุ่มผู้ผลิตซึ่งกำหนดโดยหน่วยรับรองระบบงานที่เกี่ยวข้องจะมีผลบังคับใช้ด้วยเช่นกัน

ก.2 เกณฑ์คุณสมบัติสำหรับองค์กรหลายสาขา

ก.2.1 รายละเอียดทั่วไป

- ก.2.1.1 สำนักงานส่วนกลางทำหน้าที่บริหารจัดการ ทบทวนและตรวจสอบ ห่วงโซ่การควบคุมขององค์กร โดยต้องจัดทำแผนการตรวจประเมินภายในครอบคลุมสาขาทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง (รวมถึงสำนักงานส่วนกลาง) และต้องดำเนินการตรวจประเมินตามแผนที่กำหนดไว้ให้แล้วเสร็จก่อนการประเมินของหน่วยรับรอง
- ก.2.1.2 องค์กรต้องแสดงให้เห็นว่าสำนักงานส่วนกลางได้จัดทำห่วงโซ่การควบคุมตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานนี้ และแสดงให้เห็นว่าองค์กรทั้งหมด (ซึ่งรวมถึงสาขา) เป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐานนี้
- ก.2.1.3 องค์กรต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถของตนในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากสาขาทั้งหมดซึ่งรวมถึงฝ่ายบริหารสำนักงานส่วนกลางด้วย รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่การควบคุมซึ่งดำเนินการอยู่ ณ สาขา ในกรณีที่มีความจำเป็น

ก.2.2 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานส่วนกลาง

ก.2.2.1 สำนักงานส่วนกลางต้อง

- (1) เป็นตัวแทนของสาขาในกระบวนการรับรอง รวมถึงการสื่อสารและ ความเกี่ยวข้องกับหน่วยรับรอง
- (2) ยื่นคำขอการรับรองพร้อมขอบข่าย ที่รวมถึงรายชื่อสาขาที่ขอการรับรองทั้งหมด
- (3) เป็นตัวแทนในการทำสัญญากับหน่วยรับรอง
- (4) ยื่นคำขอขยายหรือลดขอบข่ายการรับรอง ซึ่งรวมถึงการเพิ่มหรือลดสาขา
- (5) ให้ค้ำประกันนามขององค์กรในการจัดทำและคงไว้ซึ่งห่วงโซ่การควบคุมที่สอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรฐานนี้
- (6) ให้ข้อมูลและคำแนะนำที่จำเป็นแก่สาขาทั้งหมด เพื่อให้มีการนำห่วงโซ่การควบคุมไปปฏิบัติ และคงไว้ซึ่งห่วงโซ่การควบคุมดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรฐานนี้ สำนักงานส่วนกลางต้องให้ข้อมูลต่อไปนี้แก่สาขา หรือให้สาขาสามารถเข้าถึงข้อมูลต่อไปนี้ได้
  - (6.1) สำเนาของมาตรฐานนี้ และคำแนะนำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานนี้
  - (6.2) กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้ตราสัญลักษณ์ของการรับรองและคำแนะนำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การใช้ตราสัญลักษณ์ของการรับรอง
  - (6.3) ขั้นตอนการดำเนินงานของสำนักงานส่วนกลางสำหรับการจัดการองค์กรหลายสาขาเงื่อนไขในสัญญาซึ่งลงนามร่วมกับหน่วยรับรอง อันเกี่ยวข้องกับสิทธิของหน่วยรับรองหรือหน่วยรับรองระบบงานในการเข้าถึงระบบเอกสารต่างๆ และสถานที่ของสาขาเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินผลและตรวจติดตามผล รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสาขาให้แก่บุคคลที่สาม

- (6.4) คำอธิบายเกี่ยวกับหลักการความรับผิดชอบร่วมกันของสาขาในการรับรองผลการตรวจประเมินภายใน และผลการประเมินและการตรวจติดตามผลของหน่วยรับรอง รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและแก้ไขของแต่ละสาขา
- (6.5) ใบรับรองขององค์กรซึ่งมีหลายสาขา และส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตามของใบรับรองดังกล่าว ที่เกี่ยวข้อง กับขอบข่ายของการรับรองที่ครอบคลุมสาขา
- หมายเหตุ คำว่า “ความรับผิดชอบร่วมกัน” หมายถึง ข้อบกพร่องที่พบในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือที่พบในสำนักงาน ส่วนกลางอาจส่งผลให้ต้องปฏิบัติการแก้ไขในทุกสาขา และอาจต้องเพิ่มการตรวจประเมินภายในหรือ อาจส่งผลต่อการเพิกถอนใบรับรอง
- (7) มีความเชื่อมโยงกับทุกสาขาทั้งในเชิงบริหารองค์กรหรือในทางสัญญาทุกสาขา ซึ่งหมายรวมถึงการให้ คำมั่นของสาขาว่าจะดำเนินการและคงไว้ซึ่งการปฏิบัติตามข้อกำหนดของห่วงโซ่การควบคุมที่สอดคล้อง กับมาตรฐานนี้ นอกจากนี้ สำนักงานส่วนกลางต้องทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร หรือทำข้อตกลงเป็น ลายลักษณ์อักษรกับทุกสาขา โดยต้องครอบคลุมสิทธิของสำนักงานส่วนกลางในการนำมาตรการแก้ไข และป้องกันมาปฏิบัติและบังคับใช้ และสามารถตัดสาขาใดๆ ออกจากขอบข่ายของการรับรองในกรณี ที่ข้อบกพร่องตามมาตรฐานนี้
- (8) จัดทำเอกสารขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการจัดการองค์กรหลายสาขา
- (9) เก็บบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานนี้ของสำนักงานส่วนกลางและสาขา
- (10) ดำเนินการตรวจประเมินภายใน โดยโปรแกรมการตรวจประเมินภายในจะประกอบด้วย:
- (10.1) การตรวจประเมิน สถานประกอบของทุกสาขา (รวมถึงสำนักงานส่วนกลาง) ก่อนรับการตรวจ ประเมินจากหน่วยรับรอง
- (10.2) การตรวจประเมินประจำปี ณ สถานประกอบการของทุกสาขาภายใต้ขอบข่ายการรับรอง (รวมถึงสำนักงานส่วนกลาง)
- (10.3) การตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการ ของสาขาใหม่ก่อนที่หน่วยรับรองจะเริ่มกระบวนการ ขยายขอบข่ายการรับรอง
- (11) ดำเนินการพิจารณาทบทวนการปฏิบัติตามข้อกำหนดของสำนักงานส่วนกลางและสาขา รวมทั้งทบทวน ผลการตรวจประเมินภายใน รวมทั้งการตรวจประเมินและตรวจติดตามผลของหน่วยงานรับรอง และต้อง ดำเนินการมาตรการแก้ไขและป้องกันในกรณีที่มีความจำเป็น รวมทั้งประเมินประสิทธิผลของมาตรการ แก้ไขที่ได้ดำเนินการไป

ก.2.3 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสาขา

สาขาซึ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับองค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบในประเด็นดังต่อไปนี้:

- ก.2.3.1 ดำเนินการตามและคงไว้ซึ่งการปฏิบัติตามข้อกำหนดของห่วงโซ่การควบคุมที่สอดคล้องกับมาตรฐานนี้
- ก.2.3.2 เข้าเป็นส่วนหนึ่งในสัญญาร่วมกับสำนักงานส่วนกลาง รวมทั้งให้คำมั่นว่าจะดำเนินการตามข้อกำหนดของ ห่วงโซ่การควบคุมและข้อกำหนดในการรับรองที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
- ก.2.3.3 ดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อคำร้องขอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เอกสาร หรือข้อมูลอื่นๆ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการ ตรวจประเมินอย่างเป็นทางการ การพิจารณาทบทวน ฯลฯ จากสำนักงานส่วนกลางหรือหน่วยงานรับรอง
- ก.2.3.4 ให้ความร่วมมือและช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เพื่อให้การตรวจประเมินภายในโดยสำนักงานส่วนกลางและการ ตรวจประเมินโดยหน่วยรับรอง รวมทั้งการเข้าถึงสาขาที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นไปได้อย่างเรียบง่ายและสมบูรณ์

ก.2.3.5 ดำเนินการแก้ไขและป้องกันที่เกี่ยวข้องกำหนดโดยสำนักงานส่วนกลาง

**ก.3 ขอบเขตความรับผิดชอบขององค์กรสำหรับการนำข้อกำหนดในมาตรฐานฉบับนี้ไปปฏิบัติใน
องค์กรที่มีหลายสาขา**

ข้อกำหนดมาตรฐาน	สำนักงานส่วนกลาง	สาขา
5.2 วิธีการคัดแยกทางกายภาพ		ใช่
5.3 วิธีแบ่อัตราร้อยละ		ใช่
7.ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับระบบการจัดการ		
7.2 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ	ใช่	ใช่
7.2.1 หน้าที่รับผิดชอบโดยทั่วไป	ใช่	ใช่
7.2.2 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับ ห่วงโซ่การควบคุม	ใช่ (สำหรับข้อ (4) และ (5))	ใช่
7.3 เอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน	ใช่ (สำหรับข้อ (1) (5) และ (6))	ใช่
7.4 การเก็บรักษาบันทึก	ใช่ (สำหรับข้อ (6) และ (7))	ใช่
7.5 การจัดการทรัพยากร	ใช่ (สำหรับกิจกรรมที่กำหนด เท่านั้น)	ใช่
7.5.1 ทรัพยากรมนุษย์และบุคลากร	ใช่ (สำหรับกิจกรรมที่กำหนด เท่านั้น)	ใช่
7.5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกทางเทคนิค	ใช่ (สำหรับกิจกรรมที่กำหนด เท่านั้น)	ใช่
7.6 การตรวจสอบและการควบคุม	ใช่	ใช่
7.7 ฝึกอบรม	ใช่	ใช่